ΤΖ. Κ. ΡΟΟΥΛΙΝΓΚ

Ο Χαρι Ποτερ

και ο Ημίαιμος Πρίγκιψ

Εικονογράφηση:
Λιβάι Πίνφολντ

ΨΥΧΟΓΙΟΣ

Η ΤΖ. Κ. ΡΟΟΥΛΙΝΓΚ είναι η συγγραφέας της διαχρονικά δημοφιλούς σειράς βιβλίων με ήρωα τον Χάρι Πότερ. Αφότου της ήρθε η ιδέα για τον Χάρι Πότερ, κατά τη διάρκεια ενός αργοπορημένου ταξιδιού με τρένο, σχεδίασε και άρχισε να γράφει τη σειρά των επτά βιβλίων, ώσπου το πρώτο, Ο ΧΑΡΙ ΠΟΤΕΡ ΚΑΙ Η ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΗ ΛΙΘΟΣ, εκδόθηκε στο Ηνωμένο Βασίλειο το 1997. Χρειάστηκαν άλλα δέκα χρόνια μέχρι να ολοκληρωθεί η σειρά, το 2007, με την έκδοση του Ο ΧΑΡΙ ΠΟΤΕΡ ΚΑΙ ΟΙ ΚΛΗΡΟΙ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ.

Έχει γράψει επίσης τρία σύντομα, συνοδευτικά βιβλία της σειράς, τα δικαιώματα των οποίων διατίθενται σε φιλανθρωπικούς σκοπούς, τα ΤΟ ΚΟΥΙΝΤΙΤΣ ΑΝΑ ΤΟΥΣ ΑΙΩΝΕΣ και ΦΑΝΤΑΣΤΙΚΑ ΖΩΑ ΚΑΙ ΠΟΥ ΒΡΙΣΚΟΝΤΑΙ (υπέρ του φιλανθρωπικού ιδρύματος *Lumos*), και το ΟΙ ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΤΟΥ ΜΠΙΝΤΛ ΤΟΥ ΒΑΡΔΟΥ (υπέρ του φιλανθρωπικού ιδρύματος *Lumos*). Συνεργάστηκε, ακόμη, στη συγγραφή της θεατρικής παράστασης Ο ΧΑΡΙ ΠΟΤΕΡ ΚΑΙ ΤΟ ΚΑΤΑΡΑΜΕΝΟ ΠΑΙΔΙ, το σενάριο της οποίας στη συνέχεια εκδόθηκε σε βιβλίο.

Άλλα βιβλία της Ρόουλινγκ για παιδιά περιλαμβάνουν το παραμύθι ΤΟ ΙΚΑΜΠΟΓΚ και ΤΟ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΟ ΓΟΥΡΟΥΝΑΚΙ, που έγιναν μπεστ σέλερ. Επίσης, έχει γράψει βιβλία για ενηλίκους, καθώς και μια ευπώλητη σειρά αστυνομικών περιπετειών, με το ψευδώνυμο Ρόμπερτ Γκάλμπρεϊθ.

Η ΤΖ. Κ. Ρόουλινγκ έχει τιμηθεί με πολυάριθμα βραβεία κι επαίνους. Επιπλέον στηρίζει πληθώρα ανθρωπιστικών σκοπών μέσω της φιλανθρωπικής της οργάνωσης, *Volant*, ενώ έχει ιδρύσει το διεθνές φιλανθρωπικό ίδρυμα *Lumos*, σχετικά με τη μέριμνα των παιδιών.

Για περισσότερες πληροφορίες, μπορείτε να επισκεφθείτε την ιστοσελίδα jkrowlingstories.com

Ο ΛΙΒΑΪ ΠΙΝΦΟΛΝΤ είναι πολυβραβευμένος καλλιτέχνης, συγγραφέας και εικονογράφος. Συνδυάζει την οξυδερκή παρατήρηση με εντυπωσιακή τεχνική δεξιοτεχνία, δημιουργώντας χαρακτήρες και κόσμους που αγγίζουν την καρδιά και τη φαντασία των αναγνωστών του. Το έργο του μπορεί κανείς να το βρει σε μερικά από τα καλύτερα παιδικά βιβλία που κυκλοφορούν σήμερα, ανάμεσά τους και το εικονογραφημένο βιβλίο *Black Dog*, που τιμήθηκε με το Μετάλλιο Kate Greenaway. Ο Λιβάι ζει στο Κουίνσλαντ της Αυστραλίας με τη σύζυγό του και τα δύο μικρά τους παιδιά.

«Το να σου δίνουν τα κλειδιά του Χόγκουαρτς και να σου ζητούν να το εξερευνήσεις είναι ακριβώς όπως ακούγεται… μαγικό. *Ο Χάρι Πότερ και ο Ημίαιμος Πρίγκιψ* μοιάζει με πυροτέχνημα μέσα στην πιο κρύα και σκοτεινή νύχτα. Αυτή την αίσθηση θαυμασμού και δέους θα ήθελα να τη μοιραστώ με τους αναγνώστες, με τον μικρότερο εαυτό μου και με τα δικά μου παιδιά».

★

Από τις Εκδόσεις ΨΥΧΟΓΙΟΣ κυκλοφορούν επίσης:

Βιβλίο 1: Ο ΧΑΡΙ ΠΟΤΕΡ ΚΑΙ Η ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΗ ΛΙΘΟΣ, 1998, *μτφρ. Μάια Ρούτσου*
Βιβλίο 2: Ο ΧΑΡΙ ΠΟΤΕΡ ΚΑΙ Η ΚΑΜΑΡΑ ΜΕ ΤΑ ΜΥΣΤΙΚΑ, 1999, *μτφρ. Καίτη Οικονόμου*
Βιβλίο 3: Ο ΧΑΡΙ ΠΟΤΕΡ ΚΑΙ Ο ΑΙΧΜΑΛΩΤΟΣ ΤΟΥ ΑΖΚΑΜΠΑΝ, 1999, *μτφρ. Καίτη Οικονόμου*
Βιβλίο 4: Ο ΧΑΡΙ ΠΟΤΕΡ ΚΑΙ ΤΟ ΚΥΠΕΛΛΟ ΤΗΣ ΦΩΤΙΑΣ, 2000, *μτφρ. Καίτη Οικονόμου*
Βιβλίο 5: Ο ΧΑΡΙ ΠΟΤΕΡ ΚΑΙ ΤΟ ΤΑΓΜΑ ΤΟΥ ΦΟΙΝΙΚΑ, 2003, *μτφρ. Καίτη Οικονόμου*
Βιβλίο 6: Ο ΧΑΡΙ ΠΟΤΕΡ ΚΑΙ Ο ΗΜΙΑΙΜΟΣ ΠΡΙΓΚΙΨ, 2005, *μτφρ. Καίτη Οικονόμου*
Βιβλίο 7: Ο ΧΑΡΙ ΠΟΤΕΡ ΚΑΙ ΟΙ ΚΛΗΡΟΙ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ, 2007, *μτφρ. Καίτη Οικονόμου*

ΟΙ ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΤΟΥ ΜΠΙΝΤΛ ΤΟΥ ΒΑΡΔΟΥ, 2008, νέα έκδοση 2017, *μτφρ. Καίτη Οικονόμου*
ΝΙΟΥΤ ΣΚΑΜΑΝΤΕΡ, «ΦΑΝΤΑΣΤΙΚΑ ΖΩΑ ΚΑΙ ΠΟΥ ΒΡΙΣΚΟΝΤΑΙ», 2013,
νέα έκδοση 2017, *μτφρ. Ταπάνα Σταυρουλάκη*
ΚΕΝΙΛΓΟΥΟΡΘΙ ΓΟΥΙΣΠ, «ΤΟ ΚΟΥΙΝΤΙΤΣ ΑΝΑ ΤΟΥΣ ΑΙΩΝΕΣ», 2013,
νέα έκδοση 2017, *μτφρ. Ταπάνα Σταυρουλάκη*

© Κειμένου: J.K. Rowling, 2005 / © ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε., Αθήνα 2005, 2024

ΤΖ. Κ. ΡΟΟΥΛΙΝΓΚ

Ο ΧΑΡΙ ΠΟΤΕΡ
και ο Ημίαιμος Πρίγκιψ

Εικονογράφηση: Λιβάι Πίνφολντ

ΨΥΧΟΓΙΟΣ

© Κειμένου: J.K. Rowling, 2005 / © ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε., Αθήνα 2005, 2024

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΡΩΤΟ

Ο ΑΛΛΟΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

Ζύγωναν μεσάνυχτα και ο πρωθυπουργός, μόνος στο γραφείο του, διάβαζε ένα μακροσκελές υπόμνημα, που ωστόσο ξεγλιστρούσε από το μυαλό του χωρίς να του εντυπώνεται το παραμικρό. Περίμενε τηλεφώνημα από τον πρόεδρο μιας μακρινής χώρας κι έτσι, καθώς από τη μια αναρωτιόταν πότε θα τηλεφωνήσει αυτός ο ευλογημένος και από την άλλη προσπαθούσε να διώξει τις δυσάρεστες αναμνήσεις μιας ατέλειωτης, κοπιαστικής και δύσκολης εβδομάδας, δεν υπήρχε χώρος για οτιδήποτε άλλο στο κεφάλι του. Όσο πάσχιζε να συγκεντρωθεί στο κείμενο, τόσο πιο καθαρά διαγραφόταν μπροστά του το αυτάρεσκο πρόσωπο ενός από τους πολιτικούς του αντιπάλους. Ο συγκεκριμένος είχε εμφανιστεί στις ειδήσεις εκείνη τη μέρα, όχι μόνο για να απαριθμήσει όλα τα φοβερά και τρομερά που είχαν συμβεί την τελευταία εβδομάδα –λες και χρειαζόταν κανείς υπενθύμιση– αλλά και για να εξηγήσει γιατί όλα ήταν αποτελέσματα κυβερνητικών λαθών και παραλείψεων.

Στη σκέψη και μόνο αυτών των καταγγελιών, του ανέβηκε το αίμα στο κεφάλι, αφού δεν ήταν ούτε σωστές ούτε δίκαιες. Πώς στην ευχή θα μπορούσε να αποτρέψει η κυβέρνηση την κατάρρευση της γέφυρας; Ήταν εξοργιστικό να διοχετεύονται υπαινιγμοί ότι το κράτος δεν ξόδευε αρκετά για τέτοιου είδους έργα. Η γέφυρα δεν ήταν ούτε δέκα ετών και ακόμη και οι καλύτεροι εμπειρογνώμονες αδυνατούσαν να εξηγήσουν γιατί έσπασε στα δύο σαν σπιρτόξυλο, στέλνοντας δώδεκα αυτοκίνητα στα υγρά βάθη του ποταμού που κυλούσε από κάτω. Και πώς τολμούσε κανείς να ισχυρίζεται ότι έφταιγε η έλλειψη αστυνόμευσης για τα δύο στυγερά εγκλήματα που συγκλόνισαν την κοινή γνώμη; Ή ότι η κυβέρνηση θα έπρεπε να είχε προβλέψει τον ανεξήγητο τυφώνα στη δυτική Αγγλία, που προκάλεσε τόσες απώλειες σε ανθρώπινες ζωές και περιουσίες; Κι έφταιγε ο πρωθυπουργός που ένας από τους κατώτερους τη τάξει υπουργούς, ο Χέρμπερτ Τσόρλι, διάλεξε εκείνη ειδικά την εβδομάδα να φερθεί τόσο αλλόκοτα, με αποτέλεσμα στο εξής να περνάει αναγκαστικά πολύ περισσότερο χρόνο με την οικογένειά του;

«Κλίμα βαθιάς ανησυχίας έχει κατακλύσει τη χώρα», είχε πει ο πολιτικός του αντίπαλος, κλείνοντας

© Κειμένου: J.K. Rowling, 2005 / © ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε., Αθήνα 2005, 2024

τον μονόλογό του, ενώ με δυσκολία συγκρατούσε ένα πλατύ χαμόγελο.

Και, δυστυχώς, είχε απόλυτο δίκιο. Το αισθανόταν και ο ίδιος· πράγματι οι άνθρωποι έδειχναν πολύ πιο σκυθρωποί απ' ό,τι συνήθως. Ακόμη κι ο καιρός ήταν καταθλιπτικός· αυτή η παγερή ομίχλη στα μέσα Ιουλίου… δεν ήταν φυσιολογική για την εποχή.

Ο πρωθυπουργός γύρισε τη δεύτερη σελίδα του υπομνήματος, είδε πόσες έμεναν ακόμη και κατέθεσε τα όπλα. Ανακλαδίστηκε και κοίταξε ολόγυρα με απελπισμένο ύφος. Το γραφείο του ήταν ένα καλαίσθητο δωμάτιο με ένα κομψό μαρμάρινο τζάκι απέναντι από τα μεγάλα, μακρόστενα, σκούρα παράθυρα που τώρα ήταν κατάκλειστα λόγω του ασυνήθιστου για την εποχή κρύου. Σηκώθηκε με ένα ελαφρύ ρίγος, κατευθύνθηκε προς τα παράθυρα και κοίταξε την αραιή ομίχλη που κολλούσε στα τζάμια. Ξάφνου, έτσι όπως στεκόταν με την πλάτη στο δωμάτιο, άκουσε πίσω του ένα διακριτικό βήξιμο.

Κοκάλωσε, μύτη με μύτη με το τρομαγμένο είδωλό του στο σκοτεινό τζάμι. Το ήξερε αυτό το βήξιμο. Το είχε ξανακούσει. Γύρισε αργά προς το άδειο δωμάτιο.

«Ποιος είναι;» ρώτησε δυνατά, προσπαθώντας να κρύψει τον φόβο του.

Για λίγα δευτερόλεπτα άφησε τον εαυτό του να ελπίσει ότι δε θα του απαντούσε κανείς. Ωστόσο, μια φωνή αποκρίθηκε στη σιγμή, μια φωνή κοφτή κι αποφασιστική, που ήχησε σαν να διάβαζε έτοιμη ανακοίνωση. Προερχόταν –ο πρωθυπουργός το κατάλαβε αμέσως μόλις άκουσε εκείνο το βήξιμο– από το ανθρωπάκι με τη βατραχίσια φάτσα και τη μακριά ασημιά περούκα, που απεικονιζόταν σε μια μικρή, βρόμικη ελαιογραφία στην άλλη άκρη του γραφείου του.

«Προς τον πρωθυπουργό των Μαγκλ. Ανάγκη να συναντηθούμε πάραυτα. Παρακαλώ, απαντήστε αμέσως. Ειλικρινώς υμέτερος, Φαντζ». Το ανθρωπάκι στον πίνακα κοίταξε ερωτηματικά τον πρωθυπουργό.

«Ε…» έκανε εκείνος, «κοιτάξτε… είναι κάπως ακατάλληλη η ώρα… Βλέπετε, από στιγμή σε στιγμή περιμένω τηλεφώνημα από τον πρόεδρο της…»

«Αυτό ρυθμίζεται», τον διέκοψε το πορτρέτο.

Η καρδιά του πρωθυπουργού χτύπησε δυνατά. Το φοβόταν κάτι τέτοιο. «Μα πρέπει να του μιλήσω…» ψέλλισε.

«Θα κανονίσουμε να ξεχάσει ο πρόεδρος το τηλεφώνημα. Και να σας τηλεφωνήσει αύριο το βράδυ», πρόσθεσε το ανθρωπάκι. «Παρακαλώ, απαντήστε αμέσως στον κύριο Φαντζ».

«Ε… πολύ καλά», συγκατένευσε ξεψυχισμένα ο πρωθυπουργός. «Ναι, θα δω τον κύριο Φαντζ».

Κατευθύνθηκε βιαστικά προς το γραφείο του, στρώνοντας συγχρόνως τη γραβάτα του. Δεν είχε προλάβει καλά καλά να καθίσει και να πάρει, καθώς ήλπιζε, άνετο και χαλαρό ύφος, όταν λαμπερές πράσινες φλόγες ξεπετάχτηκαν στην άδεια εστία του μαρμάρινου τζακιού. Ο πρωθυπουργός τις κοίταξε και προσπάθησε να μην προδώσει την έκπληξη και την ταραχή του όταν μέσα από τις φλόγες εμφανίστηκε ένας εύσωμος άντρας που περιστρεφόταν σαν σβούρα.

Λίγες στιγμές αργότερα, ο άντρας βγήκε από το τζάκι και πάτησε στο ωραίο παλιό χαλί, τινάζοντας τις στάχτες από τα μανίκια της μακριάς ψιλόριγης κάπας του. Στα χέρια του κρατούσε ένα λεμονί καπέλο.

«Α… κύριε πρωθυπουργέ», είπε ο Κορνήλιος Φαντζ πηγαίνοντας προς το μέρος του με το χέρι απλωμένο. «Χαίρομαι που σας ξαναβλέπω».

Ο πρωθυπουργός θα έλεγε ψέματα αν ανταπέδιδε τη φιλοφρόνηση, προτίμησε λοιπόν να σιωπήσει. Δεν ένιωθε την παραμικρή ευχαρίστηση που έβλεπε τον Φαντζ, του οποίου οι σποραδικές εμφανίσεις, πέρα απ' το ότι ήταν αυτές καθαυτές τρομακτικές, συνήθως σήμαιναν ότι θα ακούσει δυσάρεστες ειδήσεις. Επιπλέον, αυτή τη φορά ο Φαντζ φαινόταν

© Κειμένου: J.K. Rowling, 2005 / © ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε., Αθήνα 2005, 2024

© Κειμένου: J.K. Rowling, 2005 / © ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε., Αθήνα 2005, 2024

τσακισμένος από τις έγνοιες. Ήταν αδυνατισμένος, με μαλλιά πιο αραιά και πιο γκρίζα, και μια έκφραση στο πρόσωπό του που φανέρωνε μεγάλη εξάντληση. Ο πρωθυπουργός είχε ξαναδεί αυτό το βλέμμα σε πολιτικούς και ήξερε πως δεν προμηνούσε κάτι καλό.

«Σε τι μπορώ να σας εξυπηρετήσω;» ρώτησε σφίγγοντας φευγαλέα το χέρι του Φαντζ και δείχνοντάς του την πιο άβολη από τις καρέκλες μπροστά στο γραφείο του.

«Δεν ξέρω από πού να αρχίσω», μουρμούρισε εκείνος· ύστερα τράβηξε την καρέκλα, κάθισε κι ακούμπησε το λεμονί καπέλο στα γόνατά του. «Τι εβδομάδα κι αυτή, τι εβδομάδα!»

«Ήταν και για σας δύσκολη;» ρώτησε κοφτά ο πρωθυπουργός, θέλοντας να του δείξει πως είχε ήδη αρκετές έγνοιες στο μυαλό του και δε χρειαζόταν να φορτωθεί κι άλλες.

«Ναι, φυσικά», αποκρίθηκε ο Φαντζ τρίβοντας κουρασμένα τα μάτια του και κοιτάζοντας δύσθυμα τον συνομιλητή του. «Κι εγώ τράβηξα τα ίδια με εσάς, κύριε πρωθυπουργέ. Η γέφυρα Μπρόκντεϊλ, οι δολοφονίες των Μπόουνς και Βανς… για να μην αναφέρω το χάος στη δυτική Αγγλία…»

«Ε… ήταν και… θέλω να πω, είχαν ανάμειξη και οι δικοί σας σε αυτά… αυτά τα πράγματα, ε;»

Ο Φαντζ κάρφωσε τα μάτια του στον πρωθυπουργό μ' ένα μάλλον αυστηρό ύφος. «Φυσικά», απάντησε. «Δεν έχετε καταλάβει τι συμβαίνει;»

«Ε…» μουρμούρισε διστακτικά ο πρωθυπουργός.

Αυτή ακριβώς η συμπεριφορά ήταν που του προκαλούσε τέτοια απέχθεια για τις επισκέψεις του Φαντζ. Στο κάτω κάτω, ήταν ο πρωθυπουργός της χώρας και δεν ανεχόταν να τον κάνουν να αισθάνεται σαν άσχετο σχολιαρόπαιδο. Αλλά, φυσικά, αυτό το αντιμετώπιζε από την πρώτη του συνάντηση με τον Φαντζ, την πρώτη του βραδιά ως πρωθυπουργός. Το θυμόταν σαν να ήταν χθες και ήξερε ότι η ανάμνηση αυτή θα τον καταδίωκε μέχρι να πεθάνει.

Ήταν και τότε μόνος του σε τούτο εδώ το γραφείο κι απολάμβανε τον θρίαμβο που ονειρευόταν και σχεδίαζε τόσα χρόνια, όταν άκουσε πίσω του ένα βήξιμο, ακριβώς όπως απόψε. Αμέσως γύρισε και αντίκρισε το απαίσιο μικρό πορτρέτο να του μιλάει, αναγγέλλοντας ότι θα ερχόταν να συστηθεί ο υπουργός Μαγείας.

Φυσικά νόμιζε ότι σάλεψαν τα λογικά του από τη σκληρή προεκλογική εκστρατεία και το άγχος των εκλογών. Πανικοβλήθηκε όταν είδε να του μιλάει ένα πορτρέτο, μα αυτό δεν ήταν τίποτα σε σύγκριση με ό,τι ένιωσε όταν ξεπετάχτηκε από το τζάκι ένας αυτοαποκαλούμενος μάγος και του έσφιξε το χέρι. Άκουσε άφωνος τον Φαντζ να του εξηγεί ευγενικά ότι υπήρχαν ακόμη μάγοι και μάγισσες που ζούσαν κρυφά σε όλο τον κόσμο, καθώς και τις διαβεβαιώσεις του ότι δεν έπρεπε να σκοτίζεται για εκείνους, αφού το Υπουργείο Μαγείας ήταν υπεύθυνο για την κοινότητα των μάγων και φρόντιζε να μην τους πάρει μυρουδιά ο πληθυσμός των μη μάγων. Ήταν μια δύσκολη δουλειά, είχε προσθέσει ο Φαντζ, που περιλάμβανε από κανονισμούς για την υπεύθυνη χρήση των μαγικών σκουπόξυλων μέχρι τον έλεγχο του πληθυσμού των δράκων (ο πρωθυπουργός θυμόταν ότι στο σημείο αυτό τού κόπηκαν τα γόνατα κι αρπάχτηκε από το γραφείο του). Ο Φαντζ είχε χτυπήσει πατρικά στον ώμο τον εμβρόντητο πρωθυπουργό.

«Μην ανησυχείτε», του είχε πει, «είναι πολύ απίθανο να με ξαναδείτε. Θα σας ενοχλήσω μόνο αν συμβεί κάτι πολύ σοβαρό από την πλευρά μας, κάτι που ενδέχεται να έχει επιπτώσεις στους Μαγκλ – τον πληθυσμό των μη μάγων, εννοώ. Μ' άλλα λόγια, ζήστε κι αφήστε και τους άλλους να ζήσουν. Κι οφείλω να ομολογήσω ότι το αντιμετωπίζετε πολύ καλύτερα από τον προκάτοχό σας. Εκείνος προσπάθησε να με πετάξει από το παράθυρο. Νόμιζε, βλέπετε, πως επρόκειτο για κάποια φάρσα από την αντιπολίτευση».

© Κειμένου: J.K. Rowling, 2005 / © ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε., Αθήνα 2005, 2024

Στο σημείο αυτό ο πρωθυπουργός βρήκε επιτέλους τη φωνή του.

«Δηλαδή… δε… *δεν* είναι φάρσα;» θέλησε να μάθει.

Ήταν η τελευταία, απεγνωσμένη του ελπίδα.

«Όχι», αποκρίθηκε καλοσυνάτα ο Φαντζ. «Δυστυχώς όχι. Κοιτάξτε», είπε και μεμιάς μεταμόρφωσε το φλιτζάνι του πρωθυπουργού σε τζέρμπιλ.

«Μα», ψέλλισε ο πρωθυπουργός βλέποντας το φλιτζάνι του να μασουλάει τη γωνιά της επόμενης φράσης του, «μα γιατί… γιατί δε μου είπε κανείς…»

«Ο υπουργός Μαγείας αποκαλύπτει την ύπαρξή του μόνο στον εκάστοτε πρωθυπουργό των Μαγκλ», απάντησε ο Φαντζ κρύβοντας το μαγικό ραβδί του μέσα στο σακάκι του. «Πιστεύουμε ότι είναι ο καλύτερος τρόπος ώστε να διασφαλιστεί η μυστικότητα».

«Μα…» κλαψούρισε ο πρωθυπουργός, «γιατί δε με προειδοποίησε ο προκάτοχός μου;»

Μόλις ο Φαντζ άκουσε αυτά τα λόγια, έβαλε τα γέλια. «Εσείς, φίλτατε πρωθυπουργέ, θα το πείτε πουθενά;»

Και συνεχίζοντας να χαχανίζει, ο Φαντζ έριξε μια σκόνη στο τζάκι, μπήκε στις σμαραγδένιες φλόγες κι εξαφανίστηκε με έναν συριγμό. Ο πρωθυπουργός είχε απομείνει στήλη άλατος και συνειδητοποίησε ότι δε θα τολμούσε ποτέ όσο ζούσε να αναφέρει αυτή τη συνάντηση, γιατί ποιος σ' όλο τον κόσμο θα τον πίστευε;

Το σοκ άργησε να του περάσει. Στην αρχή προσπάθησε να πείσει τον εαυτό του ότι ο Φαντζ ήταν πράγματι μια παραίσθηση την οποία προκάλεσε η έλλειψη ύπνου στη διάρκεια της εξαντλητικής προεκλογικής εκστρατείας. Σε μια μάταιη προσπάθεια να ξεφορτωθεί ό,τι του θύμιζε αυτή τη δυσάρεστη συνάντηση, χάρισε το τζέρμπιλ στην ενθουσιασμένη ανιψιά του κι έδωσε εντολή στον ιδιαίτερο γραμματέα του να κατεβάσει το πορτρέτο με το άσχημο ανθρωπάκι που είχε αναγγείλει την άφιξη του Φαντζ. Ωστόσο, προς μεγάλη του απογοήτευση, στάθηκε αδύνατον να απομακρυνθεί το πορτρέτο. Αφού προσπάθησαν και απέτυχαν να το κατεβάσουν από τον τοίχο κάμποσοι μαραγκοί, δύο οικοδόμοι, ένας ιστορικός τέχνης καθώς και ο υπουργός Οικονομικών, ο πρωθυπουργός εγκατέλειψε την προσπάθεια με την ελπίδα ότι αυτό το πράγμα θα έμενε ακίνητο κι αμίλητο στο υπόλοιπο της θητείας του. Στιγμές στιγμές θα έπαιρνε όρκο ότι έβλεπε με την άκρη του ματιού του τον ένοικο του πίνακα να χασμουριέται ή να ξύνει τη μύτη του, κάνα δυο φορές μάλιστα αποσύρθηκε από τον πίνακα αφήνοντας πίσω του μόνο τον σκούρο καφετή μουσαμά. Ο πρωθυπουργός όμως εξασκήθηκε να μην πολυκοιτάζει το πορτρέτο και να λέει αποφασιστικά στον εαυτό του ότι, κάθε φορά που συνέβαιναν κάτι τέτοια περιστατικά, του έπαιζαν παιχνίδια τα μάτια του.

Και ύστερα, πριν από τρία χρόνια, μια νύχτα σαν την αποψινή που ο πρωθυπουργός ήταν ολομόναχος στο γραφείο του, το πορτρέτο ανήγγειλε ξανά την επικείμενη άφιξη του Φαντζ, που βγήκε μουσκεμένος και σε κατάσταση πανικού από το τζάκι. Προτού προλάβει να τον ρωτήσει ο πρωθυπουργός γιατί έσταζε απ' την κορφή ως τα νύχια, ο Φαντζ άρχισε να αγορεύει για μια φυλακή που ο πρωθυπουργός δεν είχε ούτε καν ακουστά, έναν άντρα με το όνομα «Σύρος» Μπλακ, κάποιο Χόγκουαρτς κι ένα αγόρι που λεγόταν Χάρι Πότερ, δηλαδή πράγματα για τα οποία εκείνος δεν είχε ιδέα.

«…Έρχομαι κατευθείαν από το Αζκαμπάν», κονταγάνασε ο Φαντζ αδειάζοντας στην τσέπη του το νερό από το γείσο του καπέλου του. «Ξέρετε, στο κέντρο της Βόρειας Θάλασσας· απαίσια πτήση… Έχουν ξεσηκωθεί οι Παράφρονες…» αναρίγησε, «δεν είχε ξαναγίνει απόδραση. Τέλος πάντων, όφειλα να έρθω να σας δω, κύριε πρωθυπουργέ. Ο Μπλακ είναι σεσημασμένος δολοφόνος Μαγκλ και ίσως σχεδιάζει να επανασυνδεθεί με τον Ξέρετε-Ποιον… Μα φυσικά εσείς δεν ξέρετε ποιος είναι ο Ξέρετε-Ποιος!» Κοίταξε απελπισμένος τον πρωθυπουργό κι ύστερα

© Κειμένου: J.K. Rowling, 2005 / © ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε., Αθήνα 2005, 2024

πρόσθεσε: «Καθίστε, καθίστε, πρέπει να σας ενημερώσω… πάρτε ένα ουισκάκι…»

Ο πρωθυπουργός ενοχλήθηκε αφάνταστα που του πρόσφεραν θέση στο γραφείο του, πόσο μάλλον που τον κερνούσαν με το ουίσκι του, αλλά κάθισε. Ο Φαντζ έβγαλε το ραβδί του, εμφάνισε απ' το πουθενά δύο μεγάλα ποτήρια γεμάτα με κεχριμπαρένιο υγρό, έβαλε το ένα στο χέρι του πρωθυπουργού και τράβηξε μια καρέκλα.

Ο Φαντζ μιλούσε πάνω από μία ώρα. Κάποια στιγμή αρνήθηκε να προφέρει δυνατά ένα συγκεκριμένο όνομα και, αντί γι' αυτό, το έγραψε σε μια περγαμηνή την οποία γλίστρησε στο ελεύθερο χέρι του πρωθυπουργού. Όταν σηκώθηκε επιτέλους να φύγει, σηκώθηκε κι ο πρωθυπουργός.

«Πιστεύετε λοιπόν ότι…» είπε εκείνος κοιτάζοντας το όνομα που κρατούσε στο αριστερό του χέρι, «ο λόρδος Βόλ…»

«Ο Ακατονόμαστος!» γρύλισε ο Φαντζ.

«Συγγνώμη… Πιστεύετε λοιπόν ότι ο Ακατονόμαστος είναι ακόμη ζωντανός;»

«Έτσι λέει ο Ντάμπλντορ», αποκρίθηκε ο Φαντζ καθώς έδενε κάτω από το πιγούνι του την ψιλόριγη κάπα του, «αλλά δεν μπορούμε να τον βρούμε πουθενά. Αν θέλετε τη γνώμη μου, δεν είναι επικίνδυνος, εκτός αν βρει βοήθεια, επομένως αυτός για τον οποίο πρέπει να ανησυχούμε είναι ο Μπλακ. Θα μας ειδοποιήσετε, λοιπόν, αν αντιληφθείτε τίποτα; Έκτακτα. Ελπίζω να μην ξαναειδωθούμε, κύριε πρωθυπουργέ. Καλή σας νύχτα».

Συναντήθηκαν, όμως, αρκετές φορές ακόμη. Δεν είχε περάσει καλά καλά ένας χρόνος όταν εμφανίστηκε ξαφνικά ένας καταταλαιπωρημένος Φαντζ στην αίθουσα του υπουργικού συμβουλίου, για να ειδοποιήσει τον πρωθυπουργό ότι προέκυψε κάποιο πρόβλημα στο Παγκόσμιο Κύπελλο Κίντιτς (κάπως έτσι το είπε), στο οποίο «αναμείχθηκαν» αρκετοί Μαγκλ, αλλά να μην ανησυχεί ο πρωθυπουργός, δεν είχε καμία σημασία που παρουσιάστηκε ξανά το Σκοτεινό Σήμα του Ξέρετε-Ποιου· ο Φαντζ ήταν σίγουρος ότι επρόκειτο για μεμονωμένο περιστατικό, και το Γραφείο Συνδέσμου Μαγκλ εκτελούσε τώρα που μιλούσαν όλες τις απαραίτητες διαγραφές μνήμης.

«Α, παραλίγο να το ξεχάσω», πρόσθεσε ο Φαντζ. «Θα εισαγάγουμε από το εξωτερικό τρεις δράκους και μία σφίγγα για το Τρίαθλο Μαγείας, υπόθεση ρουτίνας, αλλά το Τμήμα Ρύθμισης και Ελέγχου Μαγικών Πλασμάτων μού λέει ότι οι κανονισμοί επιβάλλουν να σας ενημερώσουμε αν φέρουμε άκρως επικίνδυνα πλάσματα στη χώρα».

«Ε… τι… *δράκους;*» τραύλισε ο πρωθυπουργός.

«Ναι, τρεις», κατένευσε ο Φαντζ. «Και μια σφίγγα. Λοιπόν, σας χαιρετώ».

Ο πρωθυπουργός ήλπιζε πέρα από κάθε προσδοκία ότι με τους δράκους και τις σφίγγες είχε δει τα χειρότερα, αλλά όχι. Προτού περάσουν καλά καλά δύο χρόνια, ξεπήδησε ξανά ο Φαντζ από τις φλόγες, αυτή τη φορά με την είδηση ότι έγινε ομαδική απόδραση από το Αζκαμπάν.

«*Ομαδική* απόδραση;» επανέλαβε πνιχτά ο πρωθυπουργός.

«Μην ανησυχείτε, μην ανησυχείτε!» φώναξε ο Φαντζ, που είχε ήδη βάλει το ένα του πόδι μέσα στις φλόγες. «Θα τους πιάσουμε αμέσως. Απλώς σκέφτηκα ότι έπρεπε να το γνωρίζετε!»

Και προτού προλάβει να του φωνάξει: «Σταθείτε μισό λεπτό!» ο Φαντζ είχε εξαφανιστεί μέσα σε μια βροχή από πράσινες σπίθες.

Ο πρωθυπουργός δεν ήταν ηλίθιος, ό,τι κι αν υποστήριζαν ο Τύπος και η αντιπολίτευση. Δεν είχε διαφύγει της προσοχής του το ότι, παρά τις διαβεβαιώσεις του Φαντζ στην πρώτη τους συνάντηση, τώρα βλέπονταν τακτικά και ο Φαντζ ήταν όλο και πιο αναστατωμένος σε κάθε του επίσκεψη. Αν και δεν ήθελε να βλέπει ούτε ζωγραφιστό τον υπουργό Μαγείας (ή τον *Άδδον* Υπουργό, όπως αποκαλούσε μέσα του τον Φαντζ), ο πρωθυπουργός είχε το κα-

© Κειμένου: J.K. Rowling, 2005 / © ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε., Αθήνα 2005, 2024

κό προαίσθημα ότι την επόμενη φορά που θα εμφανιζόταν ο Φαντζ τα νέα θα ήταν ακόμη χειρότερα. Έτσι, λοιπόν, μόλις τον είδε πριν από λίγο να βγαίνει από τις φλόγες ατημέλητος, ταραγμένος και κατάπληκτος που ο πρωθυπουργός δεν ήξερε τον λόγο της επίσκεψής του, προαισθάνθηκε πως ήταν ό,τι χειρότερο του συνέβη εκείνη την καταστροφική εβδομάδα.

«Πού θέλετε να ξέρω τι συμβαίνει στην... ε... στην κοινότητα των μάγων;» ρώτησε απότομα ο πρωθυπουργός. «Πρέπει να κυβερνήσω μια χώρα κι αυτή τη στιγμή έχω αρκετές σκοτούρες στο μυαλό μου χωρίς...»

«Τις ίδιες σκοτούρες έχουμε», τον έκοψε ο Φαντζ. «Η γέφυρα Μπρόκντεϊλ δεν έπεσε μόνη της. Ο τυφώνας δεν ήταν αληθινός τυφώνας. Οι φόνοι δεν ήταν δουλειά των Μαγκλ. Και η οικογένεια του Χέρμπερτ Τσόρλι θα είναι ασφαλέστερη χωρίς αυτόν. Αυτή τη στιγμή οργανώνουμε τη μεταφορά του στο Νοσοκομείο Μαγικών Νόσων και Τραυμάτων "Ο Άγιος Μάνγκο". Η μεταφορά θα γίνει απόψε».

«Τι θα... Φοβάμαι πως δεν... *Τι;*» γάβγισε ο πρωθυπουργός.

Ο Φαντζ πήρε μια βαθιά ανάσα. «Κύριε πρωθυπουργέ», είπε, «είμαι αναγκασμένος να σας ανακοινώσω, με μεγάλη μου λύπη, ότι επέστρεψε. Ο Ακατονόμαστος γύρισε».

«Γύρισε; Όταν λέτε "γύρισε"... εννοείτε πως... είναι ζωντανός; Θέλω να πω...»

Ο πρωθυπουργός ανασκάλεψε τη μνήμη του προσπαθώντας να θυμηθεί λεπτομέρειες από εκείνη τη φοβερή συζήτηση, τρία χρόνια νωρίτερα, όταν ο Φαντζ τού μίλησε για έναν μάγο που ενέπνεε μεγαλύτερο φόβο από κάθε άλλον, έναν μάγο που είχε διαπράξει χιλιάδες φρικτά εγκλήματα προτού εξαφανιστεί μυστηριωδώς πριν από δεκαπέντε χρόνια.

«Ναι, είναι ζωντανός», απάντησε ο Φαντζ. «Δηλαδή... δεν ξέρω... Είναι ζωντανός ένας άνθρωπος αν δε γίνεται να σκοτωθεί; Ειλικρινά, δεν το καταλαβαίνω κι ούτε ο Ντάμπλντορ μπορεί να το εξηγήσει ικανοποιητικά... Αλλά, πάντως, έχει σώμα, και βαδίζει, και μιλάει, και σκοτώνει, επομένως υποθέτω, για τη διευκόλυνση της συζήτησής μας, ότι ναι, ο Ακατονόμαστος είναι ζωντανός».

Ο πρωθυπουργός δεν ήξερε τι να πει, αλλά είχε την πεισματική συνήθεια να θέλει να εμφανίζεται καλά πληροφορημένος για κάθε θέμα· έτσι, έστυψε το μυαλό του να θυμηθεί όσο το δυνατόν περισσότερες λεπτομέρειες από τις προηγούμενες συζητήσεις τους. «Ο Σίρος Μπλακ είναι με... ε... τον Ακατονόμαστο;»

«Μπλακ; Μπλακ;» έκανε αφηρημένα ο Φαντζ στριφογυρίζοντας γρήγορα το καπέλο του με τα δάχτυλά του. «Α, εννοείτε τον Σείριο Μπλακ; Όχι, μα τα γένια του Μέρλιν. Ο Μπλακ πέθανε. Αποδείχτηκε ότι... ε... κάναμε λάθος για τον Μπλακ. Τελικά ήταν αθώος. Κι ούτε τα είχε κάνει πλακάκια με τον Ακατονόμαστο. Θέλω να πω», πρόσθεσε αμυντικά, στριφογυρίζοντας ακόμη πιο γρήγορα το καπέλο, «όλα τα στοιχεία έδειχναν... είχαμε πάνω από πενήντα αυτόπτες μάρτυρες... Τέλος πάντων, πέθανε, όπως σας είπα. Στο κτίριο του Υπουργείου Μαγείας. Θα διεξαχθεί και έρευνα...»

Στο σημείο αυτό ο πρωθυπουργός ένιωσε, προς μεγάλη του έκπληξη, ένα τσίμπημα οίκτου για τον Φαντζ που παραμερίστηκε όμως αμέσως από ένα αίσθημα αυταρέσκειας στη σκέψη ότι, αν και εκείνος δεν μπορούσε να ξεφυτρώνει μέσα από τα τζάκια, δεν είχε γίνει ποτέ φόνος σε υπουργείο επί της δικής του πρωθυπουργίας... τουλάχιστον μέχρι τώρα.

Κι ενώ ο πρωθυπουργός χτυπούσε με τρόπο το ξύλο του γραφείου του, ο Φαντζ συνέχισε: «Αλλά ο Μπλακ είναι παλιά ιστορία. Τώρα το θέμα είναι ότι βρισκόμαστε σε πόλεμο, κύριε πρωθυπουργέ, και πρέπει να λάβουμε κάποια μέτρα».

«Πόλεμο;» επανέλαβε νευρικά ο πρωθυπουργός. «Μήπως υπερβάλλετε;»

© Κειμένου: J.K. Rowling, 2005 / © ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε., Αθήνα 2005, 2024

Ύστερα κούνησε ξανά το ραβδί και η εξύπνητα άνοιξε στην παγερή, σκοτεινή καταχνιά.
«Και τώρα, Χάρι, ας κυνηγήσουμε μες στη νύχτα αυτή την άπιαστη γητεύτρα, την περιπέτεια!»

Ο Χάρι Πότερ και ο Άλμπους Ντάμπλντορ ξεκινούν από την Οδό Πρίβετ, ένα καλοκαιρινό βράδυ, προς ένα μέλλον γεμάτο υποψίες και φόβο. Το Υπουργείο Μαγείας βρίσκεται σε αναταραχή και ακόμη και το Χόγκουαρτς δεν είναι πια ασφαλές. Οι μαθητές και οι καθηγητές παραμένουν σε επιφυλακή. Μόνο ο Ντράκο Μαλφόι και οι πιστοί Σλίθεριν φαίνονται ατρόμητοι, ενώ το Σκοτεινό Σήμα αιωρείται στον νυχτερινό ουρανό. Ο Χάρι πρέπει να ανακαλύψει ποιον μπορεί να εμπιστευτεί και να αντιμετωπίσει τη μοίρα του μόνος.

Ο Λιβάι Πίνφολντ παρουσιάζει το έκτο βιβλίο της αγαπημένης σειράς της Τζ. Κ. Ρόουλινγκ, συνεχίζοντας τη σαγηνευτική οπτική του Τζιμ Κέι. Από τα αιωρούμενα ασημένια όργανα στο γραφείο του διευθυντή, μέχρι τα χιονισμένα μονοπάτια του Χόγκσμιντ, αυτή η εντυπωσιακή εικονογραφημένη έκδοση είναι μια ατμοσφαιρική περιπέτεια που κόβει την ανάσα.

ΨΥΧΟΓΙΟΣ
Εκδόσεις ΨΥΧΟΓΙΟΣ
psichogios.gr

ISBN: 978-618-01-6525-8
9 786180 165258
ΚΩΔ. ΜΗΧ/ΣΗΣ: 32735